ET DUKKEHJEM

UNDERVISNINGSMATERIALE

AALBORG TEATER

Kære Undervisere og elever

Dette undervisningsmateriale handler om Aalborg Teaters opførelse af Henrik Ibsens klassiker ”Et dukkehjem”. Materialet er sammensat af dramaturg Jens Christian Lauenstein Led og det kan frit downloades og kopieres.

Vi står som altid til rådighed for yderligere dialog i forbindelse med forestillingerne, så I er velkomne til at henvende jer til Aalborg Teater via enten mail: dramaturg@aalborg-teater.dk eller telefon 96 31 60 26. Hvis det ønskes, er det naturligvis også muligt at få tilsendt hele manuskriptet, så man kan læse det og arbejde med det.

God fornøjelse og læselyst!

Kunstnerisk Team

Instruktør	Hans Henriksen
Scenograf	Nicolaj Spangaa
Lysdesign	Kasper Daugberg
Lyddesign	Aske Bergenhammer Hoeg
Dramaturg	Jens Christian Lauenstein Led

Medvirkende:

Advokat Torvald Helmer	Ferdinand Falsen Hiis
Nora, Hans Hustru	Nanna Skaarup Voss
Doktor Rank	Stanley Bakar
Fru Linde	Kathrine Høj Andersen
Sagfører Krogstad	Martin Ringsmose

HENRIK IBSEN

Henrik Ibsen blev født 20. marts 1828 in byen Skien i Norge. Han voksede op i en rig købmandsfamilie, men allerede da han var otte år oplevede han, hvordan hans fars borgerlige eksistensgrundlag forsvandt, da han gik konkurs. Denne erfaring prægede Ibsen resten af hans liv.

Da han kom i gymnasiet afbrød han uddannelsen før tid for i stedet at gå i lære som apoteker. Senere gjorde han dog sin gymnasiale uddannelse færdig og begyndte at læse medicin.

Han skrev sit første stykke, *Catalina* som 20-årig, og som 23-årig overtog han ledelsen på teatret i Bergen. Ibsen arbejdede for at gøre teatret til Norges første nationalscene (hvilket skete 1876), og Ibsen skrev et nyt stykke til teatret hvert år. 1857 blev han kunstnerisk leder af Det Norske Teater i Christiania (i dag Oslo), men teatret gik konkurs i 1962. Han blev gift i 1858, fik i 1859 sønnen Sigurd, og modtog i 1864 et rejselegat. Derpå forlod Ibsen i en længere årrække Norge og boede i stedet i bl.a. Rom, Dresden og München. I disse år skrev Ibsen sine vigtigste stykker, som skulle blive hovenhjørnestene i et nyt, borgerligt, realistisk teater.

Først i 1891 vendte Ibsen tilbage til Norge, hvor han levede frem til sin død i 1906.

HANDLINGSFORLØB

Handlingen i *Et Dukkehjem* udspiller sig over tre dage omkring jul i ægteparret Nora og Torvald Helmers lejlighed.

1. akt

Det er juleaftensdag. Torvald og Nora Helmer har været gift i otte år, og de har tre små børn. Torvald er for nylig blevet udnævnt som kommende direktør i Aktiebanken. Han er jurist og har tidligere haft en fremtrædende stilling i et ministerium, men mistede jobbet. Derpå arbejdede han som freelance advokat, men så blev han syg. Derpå har han og Nora opholdt sig en længere periode i Italien, og det kurerede Helmers sygdom. Med den nye stilling gør han et stort fremskridt for sin karriere og dermed også for hele familiens position i samfundet.

Nora har været ude og købe julegaver og kommer hjem, og kort efter kommer en gammel veninde af hende, Kristine Linde, på besøg. Hun fortæller, at hun for år tilbage af økonomiske grunde giftede sig med en mand, som hun ikke elskede, og dermed forlod sin ungdomskæreste, advokaten Nils Krogstad. Nu er hendes mand død, og hun søger arbejde. Nora får Torvald til at skaffe hende et job i Aktiebanken.

Da Nora er alene kommer Nils Krogstad på besøg. Han arbejder i Aktiebanken og har en hemmelig aftale med Nora. Opholdet i Italien, som redede Torvalds liv, blev nemlig finansieret af et større lån, som Nora optog hos Krogstad. Nora havde dengang brug for en kautionist, og hendes far døde akkurat tre dage før, hun skulle bruge hans underskrift. Nora løste problemet ved selv at skrive under, dvs. forfalske underskriften. Krogstad har dokumentet med den falske underskrift, og derfor har han en klemme på Nora, og det udnytter han til at presse hende til at love, at hun vil sikre Krogstads position i Aktiebanken. Hun er tvunget til at indvilge.

2. akt

Nora tigger Torvald om at holde hånden over Krogstad, men Torvald til have ham ud af Aktiebanken og fyrer ham. Lægen Rank er en gammel ven af Torvald og Nora, og han er i lang tid kommet på besøg mindst en gang om dagen. Han fortæller nu Nora, at han er alvorligt syg, og at han hele tiden har elsket hende. Nora bliver smigret, men også rystet over, at han er syg.

Krogstad opsøger Nora og presser hende igen, fordi han nu er blevet fyret. Han skriver et brev til Torvald, hvori han afslører, at Nora har optaget et stort lån, og at hun har bedrevet dokumentfalsk.

3. akt

Krogstad og Kristine Linde mødes hos Helmer, og de forelsker sig igen. De bliver enige om at de fra nu af vil leve sammen som par, og Krogstad beslutter sig derfor for at ophøre med at presse Nora. Men Torvald har

allerede fået Krogstads trusselsbrev, og ser nu for sig, at hele hans karriere styrter i grus, hvis det kommer frem, at hans kone optager lån på baggrund af dokumentfalsk. Torvald angriber Nora for dette, og Torvald formildes ikke af, at Nora fortæller, at hun gjorde det for at skaffe penge til den rejse, der reddede hans liv. Derpå får Torvald et brev til fra Krogstad, denne gang med beskeden om, at Krogstad giver afkald på alle trusler og han har vedlagt det forfalskede dokument. Dermed er Torvald reddet, og tilgiver straks Nora.

Men nu kommer den store overraskelse: Nora vil ikke tilgives. Hun havde troet, at Torvald ville blive taknemmelig og stolt, når han fik at høre, at hun på egen hånd har skaffet penge og endda betalt dem tilbage igen – alt sammen for at redde hans liv. I stedet oplever hun, at han er klar til at forlade hende, i det sekund, han risikere at skade sin egen karriere. Derfor forlader Nora sin mand, Torvald og sine børn. Hun vil finde sig selv, og det kan hun ikke i det, som hun opfatter som ”et dukkehjem”.

TEKSTENS TILBLIVELSE OG SAMTID

”Et Dukkehjem” blev uropført i København i 1879, og teksten og forestillingerne blev med det samme skandaløse. Når man på den tid var til middagsselskab kunne man blive afkrævet løfte om at undlade at nævne Nora og Et Dukkehjem af hensyn til den gode stemning. I slutningen af 1800-tallet var blot tanken om en kvinde, der forlader mand og børn alene fordi hun vil finde sig selv og blive et selvstændigt menneske så utænkelig og provokerende, at det for mange var vanskeligt at udholde. Tiden var på talrige måder præget af sammenstød mellem en streng, borgerlig og kristen moral på den ene side og så alle de nye tanker fra Darwin, Nietzsche, Freud på den anden. Ibsen var selv meget optaget af alle de nye tanker om mennesket som noget selvstændigt og løsrevet fra en Gud, der måske slet ikke eksisterede, og han omgikkes mange såkaldte fritænkere, der forholdt sig kritisk til den gamle moral. En af dem, der var vigtigst i forhold til netop ”Et Dukkehjem” var forfatteren Laura Kieler. Hun var en vovet og grænsesøgende forfatter, som i 1873 giftede sig med en skolelærer. Nøjagtigt som Nora optog Laura Kieler et lån, for at finansiere en rejse til syden, så hendes mand kunne blive helbredt for den tuberkulose, han havde pådraget sig. Bagefter udskrev hun forfalskede veksler for at holde kreditorerne fra døren, men det blev afsløret og der opstod en skandale. Hendes mand forlod hende, hun mistede retten til at se sine børn og blev indespærret i et sindssygehospital. To år senere vendte hun tilbage til sin mand.

Kielers historie var for Ibsen et bevis på, hvor mandsstyret samfundet på hans tid var, og det er det, han forsøgte at pege på med *Et Dukkehjem*. Men det var ikke let. Da teksten i 1880 skulle opføres i Tyskland blev Ibsen presset til at skrive slutningen om, sådan at Nora *ikke* forlader Torvald, men bliver i hjemmet på grund af børnene. Den omskrivning var Ibsen ikke selv glad for, og allerede senere samme år, ved den anden opsætning af teksten i Tyskland insisterede han på, at man skulle spille hans oprindelige version, hvor hun går. For ham handler hele stykket om at bygge op til netop den begivenhed – at hun faktisk går sin vej. Siden har teksten været spillet ustandseligt verden over, og den fremstår i dag som et af teater- og litteraturhistoriens allervigtigste indlæg i den offentlige debat om ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder.

OPFØRELSESHISTORIE

De mange forskellige opførelser af *Et Dukkehjem* gennem de nu 140 år siden urpremieren har skabt en slags tradition for at genfortolke og opdatere teksten. De centrale spørgsmål for enhver nyopsætning er: Hvem er Nora i dag? Hvordan kan chokket fra 1879 (at hun forlader mand og børn) genskabes? Hvordan kan man få teksten til igen at sætte fingeren på de allerømmeste punkter vedr. ligestilling og kønsdebat.

Svarene på spørgsmålene findes i den enkelte iscenesættelse, og her kan der gås mange veje. I 2003 opsatte den tyske instruktør, Thomas Ostermeier teksten (som i Tyskland altid er gået under navnet *Nora*) på sit teater, Schaubühne i Berlin. Her var alt opdateret til samtiden og fx var det kostumebal, som findes i originalen, hvor Nora danser en klassisk, forførende dans ved navn tarantellen, lavet om til, at hun var i Laura Croft kostume og dansede en ustyrlig techno-agtig dans udstyret med to pistoler. Og chokket fra 1879 var omfortolket til et nyt chok. I stedet for blot at forlade Torvald vælger Ostermeier at lade Nora skyde ham.

En helt anden og mere abstrakt vej i fortolkningen gik skuespiller og instruktør Herbert Fritsch, da han i 2010 iscenesatte Ibsens klassiker i den mindre, tyske by Oberhausen. Her var de tre mænd, Torvald, Rank og Krogstad klædt ud som en form for zombier, og spillet var stort, ironisk, voldsomt og helt uden den psykologi, som Ibsen ellers er så kendt for. Æstetikken skabte en ny form for chok – en Nora uden psykologi? Et dukkehjem uden alvor? Eller var det i virkeligheden et præcist billede på en feminisme, der fortsat er fanget i et vanvittigt univers af zombiemænd? Iscenesættelse – og dermed Et Dukkehjem – vakte igen furore og debat i kraft af sin radikale teateræstetik.

AALBORG TEATERS VERSION

Skitse til scenografien som den kunne se ud ved forestillingens begyndelse.

Da prøverne til Aalborg Teaters opsætning af Et Dukkehjem i skrivende stund ikke er begyndt endnu, kan vi ikke vide præcis, hvordan forestillingen kommer til at blive. Men der er gjort en række forberedelser og tanker, som danner det koncept, som vi tager udgangspunkt i, når vi begynder.

Teksten har vi beskåret let, og oversat til nutidsdansk, sådan at man gerne skal kunne forestille sig, at handlingen udspiller sig i vor tid. F.eks. sender og modtager Torvald et antal breve og dokumenter, som i originalen bliver bragt af særlige bud, og det har vi moderniseret til alt sammen at foregå på hans smartphone. Tilsvarende er der spørgsmålet om, hvordan det egentlig er lykkes Nora at betale så mange penge tilbage. Hos Ibsen har hun klaret det ved hjælp af natarbejde, først og fremmest syning, men hun siger dog også til Fru Linde, at hun har suppleret sine indtægter med ”andre ting”. Det understreges mange steder i teksten, at Nora er smuk og attraktiv, så en mulighed er, at hun i en eller anden grad har prostitueret sig for at tjene pengene. Det fortolkningsspor kan i vores iscenesættelse måske trækkes op til nutiden på den måde at man forestiller sig, at Nora har en blog, en hjemmeside eller en anden netbaseret platform (eller flere), hvor hun tjener penge ved at skrive, lægger billeder ud, og måske også bedriv en form for prostitution. Måske er Nora, uden at Torvald ved det, en form for virtuel sugar-babe. Det spor kommer vi til at arbejde med.

Scenografien er designet så den kan ligne en moderne luksuslejlighed, men det er samtidigt et åbent og luftigt rum, der så at sige ikke lægger skjul på, at den er en teaterscene. Bagvæggen består af nogle delvis gennemsigtige gardiner, der også kan bruges som et stort lærred til projektion af video, fotos mv. Her ville vi bl.a. kunne vise noget af den online-aktivitet, som Nora tjener penge på.

Skitse til scenografien som den kunne se ud ved forestillingens afslutning.

Kostumeskitser

Nanna Skaarup Voss: Nora Helmer

Ferdinand Falsen Hiis: Torvald Helmer

Stanley Bakar: Doktor Rank

Kathrine Høj Andersen: Kristine Linde

Martin Ringsmose: Nils Krogstad

TEKSTUDDRAG

1. akt

NORA
Tager en pose croissanter op af tasken og spiser af en af dem; derpå går hun forsigtigt hen og lytter ved sin mands dør

HELMER *inde i sit værelse*
Er det det lille egern, der rumsterer der?

NORA
Ja!

HELMER
Og hvornår kom det lille egern hjem?

NORA
Lige nu. *(pakker croissanterne væk og tørrer sig om munden)* Kom herud, Torvald, se hvad jeg har købt.

HELMER
Alt det der? Har den lille spillefugl nu været ude og fyre penge af igen?

NORA
Det er jo den første jul, hvor vi ikke behøver at spare. Nu får du snart en høj løn og kommer til at tjene mange, mange penge.

HELMER
Ja, fra nytår. Men der går lige tre måneder før første udbetaling.

NORA
Vi kan jo bare låne så.

HELMER
Hvis nu jeg lånte 10.000 kroner i dag og du fyrede dem af mellem jul og nytår, og jeg så blev ramt af en bus og lå der –

NORA
Hvis der skulle ske noget så grusomt, så ville det være helt lige meget, om jeg havde gæld eller ej.

HELMER
For dig, ja, men nok ikke for dem, jeg havde lånt pengene af?

NORA
Nå dem? Dem kender jeg da ikke.

HELMER
Man skal bare ikke låne penge. Det bliver så ufrit og grimt, når et hjem er baseret på gæld. Og nu har vi to tappert holdt ud lige til i dag. Så klarer vi det også lidt endnu.

NORA
Ja, ja, Torvald.

HELMER
(tager sin tegnebog frem) Nora. Hvad tror du jeg har her?

NORA *vender sig hurtigt*
Penge!
HELMER
Her skal du se. *(rækker hende nogle sedler)* Man bruger altid en del penge, når det er jul.

NORA *tæller*
En – to – tre – fire tusind. Åh, tak, tak, Torvald. Det rækker virkelig langt.

HELMER
Det skulle da gerne.

NORA
Kom her, så skal jeg vise dig alt, hvad jeg har købt. Og så billigt! Se, her er nyt tøjr til Ivar – og så en sabel. Her er en hest og en trompet til Bob. Og her er dukke og dukkeseng til Emmy. Og her har jeg kjoler og tørklæder til pigerne.

HELMER
Og hvad er der i den pakke der?

NORA *skriger*
Det får du ikke at se før i aften!

HELMER
Ja så. Men hvad skal du så selv have?

NORA
Mig? Jeg skal da ikke ha noget.

HELMER
Selvfølgelig skal du det. Sig nu, hvad du vil ha.

NORA
Jamen, det ved jeg da ikke. Nej, Torvald –

HELMER
Ja?

NORA
Det er bare. Altså, *hvis* du nu gerne ville give mig noget, så –

HELMER
Ja? Sig det nu.

NORA *hurtigt*
Du kunne… give mig penge. Bare så meget, som du synes du lige kan undvære. Så kan jeg jo købe noget for dem her en af dagene.

HELMER
Hvad er det man kalder de fugle, der sætter penge overstyr?

NORA
Ja ja, spillefugle. Gør nu, som jeg siger, Torvald; så får jeg tid til at overveje, hvad jeg mest har brug for. Er ikke det meget fint? Eller hvad?

HELMER *smilende*
Jo, hvis du virkelig købte noget til dig selv for dem. Men så går de til juleting og alt muligt pjat, og så skal jeg punge ud igen.

NORA
Jeg sparer virkelig så godt, jeg kan.

HELMER *ler*
Lige præcis. Så godt du *kan*. Men du kan slet ikke.

NORA *nynner og smiler stille fornøjet*
Du skulle bare vide, hvor mange udgifter vi små egern har, Torvald.

HELMER
Du er ligeså sær som din far. Du er rigtig god til at få fat i lidt penge, men så snart du har dem, så finder de mellem hænderne på dig igen.

NORA
Jeg ville ønske, jeg lignede min far endnu mere.

HELMER
Og jeg ville ikke ønske dig anderledes, end netop sådan, som du er. Men sig mig: har du fået en croissant?

NORA
Nej.

HELMER
Du har slet ikke været ved bageren?

NORA
Nej.

HELMER
Ikke bare lige en bid?

NORA
Nej, Torvald, det har jeg faktisk ikke –

HELMER
Nej, nej, det var også bare for sjov. Behold du dine små julehemmeligheder indtil juletræet er tændt.

3. akt

NORA
Sæt dig her, Torvald. Vi har meget, vi skal snakke om.

HELMER
Nora, – hvad er det her? Du gør mig bange, Nora.

NORA
Du skal bare høre på, hvad jeg siger. Er der ikke noget, der er lidt påfaldende, ved den måde, som vi sidder her på lige nu?

HELMER
Hvad skulle det være?

NORA
Vi har været gifte i otte år. Og det er første gang vi har en seriøs samtale.

HELMER
Seriøs – hvad mener du med det?

NORA
I otte år – ja længere – lige fra første gang vi mødtes, har vi ikke en eneste gang haft en seriøs samtale om vigtige ting.

HELMER
Ville du hellere have, at jeg var sådan en, der kommer og læsser alle sine bekymringer over på sin kone? Du kan jo alligevel hverken gøre for den eller løse dem. Derfor bærer jeg dem selv.

NORA
Jeg snakker ikke om bekymringer. Jeg siger, vi har aldrig siddet sammen, og ført en seriøs samtale for at komme til bunds i noget.

HELMER
Men, Nora, du er jo ligesom ikke en, der gider det, er du det?

NORA
Der var den. Du ved ikke, hvem er jeg. Jeg er blevet kørt over hele tiden. Først af min far, og så af dig.

HELMER
Hvad? Af os? Af os to, der har elsket dig højere, end alle andre mennesker?

NORA *ryster på hovedet*
I har aldrig elsket mig. I har bare syntes, det var rigtig dejligt at være forelsket i mig.

HELMER
Men, Nora, hvad betyder det, når du siger sådan der?

NORA
Sådan er det da. Først boede jeg hjemme hos min far, og han fortalte mig alle sine meninger, og så havde jeg de samme meninger; og hvis jeg havde andre, så skjulte jeg det; for det ville han ikke have kunnet lide. Han kaldte mig sin lille dukke, og han legede med mig, ligesom jeg legede med mine dukker. Så mødte jeg dig – jeg mener, jeg gik direkte fra min far og over til dig. Vi gjorde som du ville, og jeg ville det samme som dig. Eller også lod jeg som om; jeg ved ikke engang rigtig. Når jeg tænker på det nu, så synes jeg, jeg har levet her som en fattig. Jeg har levet af at optræde for, Torvald. Det er sådan, du vil ha' det. Både du og min far har opført jeg meget forkert mod mig. Det er jeres skyld, at jeg aldrig er blevet til noget.

HELMER
Du er helt vildt urimelig og utaknemmelig lige nu! Så du har du ikke været lykkelig her?

NORA
Nej, det har jeg aldrig været. Det troede jeg, men det har jeg aldrig været.

HELMER
Du har ikke været lykkelig?

NORA
Nej. Bare haft det sjovt. Og du har altid været så sød ved mig. Men det var jo bare noget, vi legede. Jeg var din dukke, ligesom jeg før det var min fars dukke. Og vores børn, det har så igen været mine dukker. Jeg syntes, det var så sjovt, når du legede med mig, ligesom de syntes det er så sjovt, når jeg leger med dem. Det er det, vores liv har været, Torvald.

HELMER
Der er meget rigtigt i det, du siger. Selvom du sætter det voldsomt på spidsen. Men det laver vi om på. Vi holder op med at lege. Og så begynder vi at opdrage.

NORA
Opdrage? Er det mig eller børnene, der skal opdrages?

HELMER
Både du og børnene.

NORA
Torvald, du er ikke en mand, der kan opdrage mig til at blive den perfekte kone for dig.

HELMER
Og det siger du?

NORA
Og jeg – hvordan skulle jeg kunne opdrage mine børn?

HELMER
Nora!

NORA
Sagde du det ikke selv for kort tid siden, at den opgave turde du ikke betro mig?

HELMER
Det var i et skænderi. Hvorfor hiver du det frem?

NORA
Jamen, det var meget rigtig sagt af dig. Jeg magter ikke den opgave. Der er en anden opgave, som må løses først. Jeg må se at opdrage mig selv. Det er du ikke mand for at hjælpe mig med. Det må jeg være alene om. Og derfor rejser jeg nu fra dig.

HELMER *springer op*
Hvad for noget?

NORA
Jeg må være helt alene, hvis jeg skal få styr på mig selv. Derfor kan jeg ikke blive hos dig længere.

HELMER
Nora, Nora!

NORA
Jeg går med der samme. Jeg kan sikkert sove hos Kristine i nat.

HELMER
Det må du ikke! Du får du ikke lov til!

NORA
I morgen rejser jeg hjem – altså til der, hvor jeg voksede op. Der skal jeg nok finde et arbejde.

HELMER
Du skrider fra dit hjem, din mand og dine børn! Du svigter det, der er allervigtigst i dit liv.

NORA
Hvad synes du, er det vigtigste i mit liv?
HELMER
Skal jeg virkelig sidde og sige det? Er det ikke din mand og dine børn?

NORA
Der er også andre ting, der er lige så vigtige.

HELMER
Nej. Det har du faktisk ikke. Hvad skulle det være?

NORA
Det er lige så vigtigt at lære at blive mig selv.

HELMER
Sikke noget vrøvl. Men så lad mig dog ryste op i din samvittighed. For det har du vel stadig? Eller, svar mig – du har måske slet ingen samvittighed, ingen moral?

NORA
Det er ikke så let at svare på. Jeg ved det faktisk ikke. Jeg ved bare, at jeg har en helt anden opfattelse af den slags, end du har.

HELMER
Du er syg, Nora; du har feber; jeg tror næsten, du har en form for sammenbrud.

NORA
Jeg har aldrig følt mig så klar og sikker som i nat.

HELMER
Og klar og sikker forlader du din mand og dine børn?

NORA
Ja; det gør jeg.

HELMER
Så er kun *en* forklaring mulig.

NORA
Hvilken?

HELMER
Du elsker mig ikke mere.

NORA
Nej, det er præcis det.

HELMER
Nora! – Og det sidder du bare der og siger!

NORA
Jeg er så ked af det, Torvald; for du har altid været så sød ved mig. Men jeg kan ikke gøre for det. Jeg elsker dig ikke mere.

HELMER
Er det er også noget, du er helt sikker på?

NORA
Ja, fuldstændig sikker. Det er derfor, jeg ikke vil være her længere.

OPGAVER

Før forestillingen

1. Lav læsninger af de to tekstuddrag, sådan at to læser uddraget fra 1. akt, og to andre læser uddraget fra 2. akt

2. Find forskelle og ligheder mellem Nora fra 1. akt og Nora fra 3. akt. Det samme for Torvald. Hvilke forandringer er der sket med dem?

3. Hvordan ville Nora fra 1. akt beskrive sin mand? Hvordan ville Nora fra 3. akt beskrive den samme mand? Lav øvelser, hvor I er sammen to og to, og en er i rolle som Nora (først fra 1. akt, så fra 3. akt), og den anden interviewer ham.

4. Diskuter hvorvidt de to scener faktisk ville kunne findes sted i dag. Ser moderniseringen ud til at ville kunne lykkes?

Efter forestillingen

1. Beskriv for hinanden, hvad I så. Ikke om det var godt eller skidt, medrivende eller kedeligt, men bare, hvad i oplevede. Vælge evt. et element og beskrive det. En skuespiller, en scene, lyset, scenografien, teksten – tag et element ud og beskriv det.

2. Diskuter forestillingens måde at fungere op i forhold til Ibsens original. Bliver ligestillingskonflikten nærværende? Er der en ny form for chok á la chokket i 1879?

LINKS

Om forestillingen:

https://aalborgteater.dk/event/et-dukkehjem/

TV-teaterudgave med Ghita Nørby
https://www.dr.dk/bonanza/serie/473/tv-t---70erne/52120/et-dukkehjem

Den originale tekst:

https://www.ibsen.uio.no/DRVIT_Du%7CDuht.xhtml